

K Ö B Á N Y A I REFORMÁTUS EGYHÁZI ÉLET

A BUDAPEST-KÖBÁNYAI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG TUDÓSÍTÓJA

TÖBB AZ ÉLET

Minden tanévkezdés előtt az újságokban megjelenik egy-egy felmérés arról, hogy mire van szükségük az iskolába igyekvő gyermekeknek, pontosabban, hogy mennyibe kerül a szülőknek az iskolakezdés. Valahányszor az ilyen jellegű írásokat olvasom, mindig hiányérzetem támad. Hiszen egy iskolás gyermeknek nemcsak tanszerekre, iskolatáskára és egyéb pénzben értékelhető dolgokra van szüksége, hanem kitartásra, türelemre, értelemre, szorgalomra, jó emlékezőtehetségre és persze vidámságra is. Ezen felül szüksége van valakire, aki reggelente felébreszti, segít becsomagolni, iskolába indítja, jó szóval tanácsolja. Kell valaki – édesanya, édesapa vagy nagymama –, aki szeretettel hazavárja, megértéssel meghallgatja, ha valamilyen (testi-lelki) sebet kapott gyógyítgatja, számára otthont teremt. A gondos szülőn kívül szüksége van szerető szívű pedagógusra is.

Felnőttek, akik az élet derekán a munka terhét hordozzák, szintén mérlegelnek, számolgatják, mennyibe kerül a mindennapi élet, mire van szükség a boldoguláshoz: ki kell fizetni a számlákat, elő kell teremni a mindennapi kenyérre valót a család számára, a ruházkodás, a lakás, az autó stb. mind-mind megannyi költséggel jár. Minden szülő azt kívánja, hogy családjának mindene meglegyen, élete nyugodt, rendezett és biztonságos legyen. Célul tűzzük ki magunk elé a jólét csúcsainak elérését. Ennek érdekében pedig megkezdődik a hajsza, a megvalósítás küzdelme, de ezzel együtt kezdetét veszi lelkünkben az aggodalmaskodás is: vajon sikerül-e elérni mindent? Megvalósulnak-e a terveink?

Aggodalmaskodásunkba Jézus szava szól bele: „Ne aggodalmaskodjatok a ti életetekért, hogy mit egyetek és mit igyatok; se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál? ... Aggódásával ki tudná közületek meghosszabbítani életét csak egy arasznyival is?” (Mt 6, 25-27). Félreértés ne essék, Jézus Krisztus nem tagadja, nem értékeli le a testi szükségletek fontosságát, ugyanakkor arra figyelmeztet, hogy TÖBB AZ ÉLET! Több az élet a mindennapi kenyér megszerzésénél! A testünkért való küzdelmeink közepette nehogy megfeledkezzünk a lélek táplálásáról. Aggodalmaskodásunkkal aláássuk lelkünk nyugalmát is, s a nyughatatlan hajszában egészségünk is megromlik. Általában túl későn ébredünk rá arra, hogy a mennyei Atyánk által szeretettel felkínált nyugalmasabb életvitel és békesség többet ér minden földi jónál. „Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezdedjék a megélhetés gondjaitól” (Lk 21, 34).

Jézus azt mondja nekünk: ne aggodalmaskodjunk, legyünk ebben is Isten gyermekei, hogy ne essünk az elégedetlenség és hálátlanság még nagyobb bűnébe. Mennyei Atyánk tudja jól, mire van szükségünk. És Ő, aki az égi madarakat, amelyek nem vetnek és nem aratnak, eltartja, számon tart minket, tenyerén hordoz bennünket.

Könnyű ezt mondani! – mondhatná erre bárki – nem is akarok én aggódni, jön az magától. Olyan ez, mint egy ördögi kör: bajok vesznek körül, ezért aggódom, és minél jobban aggódom, annál jobban szorongatnak a bajok. Ezt a kört töri meg az Ige, melyet Pál apostol írt a filippibeliekhez írott levelében: „Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgéseitekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat Isten előtt. És Isten békessége, mely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat a Krisztus Jézusban” (Fil 4, 6-7). Aggodalmaskodás helyett mondjunk „szívfeltáró imát”. Álljunk oda Isten elé, és tárjuk fel gondolatainkat, fogalmazzuk meg félelmeinket, aggodalmainkat.

Arra biztat Isten: Számoljatok velem! Ne csupán a magatok erejében bízva küzdjétek, fáradozzatok! Bízatok Bennem! Én, a ti szerető, gondviselő Atyátok, közel vagyok hozzátok, nem messze! Imádságotokban tárjátok fel minden alkalommal hálaadással a ti kívánságaitokat, én pedig meghallgatom könyörgéseitek, és megőrzöm szíveteket és gondolataitokat békességben és szeretetben. Sz-S. G.

A TARTALOMBÓL:

IGEI ÜZENET	2. oldal
A HÉTSZOBÁS LAKÁS	2. oldal
VALAKI ÉRTED ÁLDOZOTT	3. oldal
AMI VOLT	4-5. oldal
JELES ÉVFORDULÓK	6. oldal
AMI LESZ	7. oldal
ÁLLANDÓ ALKALMAINK	8. oldal

IGEI ÜZENET

„Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz ő: megbocsátja bűneinket, és megtisztít minket minden gonoszságtól” (1Jn 1,9)

A bennszülött elmegy a misszionáriushoz és elpanaszolja neki: „Nyugtalan és békétlen a szívem, vajon mit csinállok rosszul?” A misszionárius kérdezgetni kezdi: „Van az életedben be nem vallott bűn? Van valami rendezni valód Istennel?” A bennszülöttnak eszébe jut valami, és bevallja: „Igen, loptam” – „Mit loptál?” – „Kötelet.” – „Vidd vissza a gazdájának, kérj tőle bocsánatot, és biztosan megint minden rendben lesz.”

Néhány nappal később ugyanaz az ember megint ott áll a misszionárius előtt: „Még mindig nincs békességem, pedig a kötelet visszavittem.” A misszionárius tovább puhatólódik, míg az ember vonakodva beismeri: „A kötél végére oda volt kötve valami, amikor elvittem... egy tehén.”

Akaratlanul is megmosolyogtat bennünket ez az eset. De nem hasonlítunk-e sokszor ehhez az emberhez? Nem vagyunk-e hajlamosak gyorsan beismerni a bűnt anélkül, hogy a gyökeréig hatoltunk volna? Amikor megítéljük magunkat, valóban feltárunk Istent előtt mindent? Vagy van a szívünkben egy kedves kis zug, amit megtartunk magunknak?

Ha Istennek minden bűnt őszintén bevallunk, készséggel megbocsát, mert Jézus Krisztus a kereszthalálával már megfizetett ezért. Akkor valódi békesség töltheti be a szívünket.

„És ilyen fogadalmat tett Jákób: Ha velem lesz Isten, és megőriz ezen az úton, amelyen most járok, ... és békességben térek vissza apám házába, akkor az Úr lesz az én Istenem” (1Móz 28, 20-21)

A sebész August Bier egy berlini bankárnál volt vendégségben. Halat ettek, és a háziúrnak, miközben élénken beszélgetett, szálla került a légcsővébe. Kis híján megfulladt, de Bier ügyes kézzel kivette a szállát.

Amikor a bankár egy kicsit összeszedte magát, így szólt: „Ez kezelés volt, és természetesen tiszteletdíj jár érte. Mivel tartozom?” Bier mosolyogva válaszolt: „Ha ragaszkodik hozzá, akkor javasolom, hogy adja ide annak a harmadát, amit akkor akart adni, amikor a szálla még a torkában volt.”

Valószínűleg mindnyájan vissza tudunk emlékezni olyan helyzetekre, amikor életveszélyben vagy valami más nagy bajban voltunk. Hogy fohászkoztunk akkor! Igen, ha Isten megsegít, akkor Ő lesz a mi Istenünk.

Meg is tartottuk aztán az ígéretünket? Sokan még a „harmadát” sem teljesítették. Isten ugyan meghallgatta őket, tapasztalták a hatalmát és a segítségét, de nem tértek meg Hozzá.

Pál apostol a Róm 2, 4-5-ben így int: „Vagy megveted jóságának, elnézésének és türelmének gazdagságát, és nem veszed tudomásul, hogy téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz? Te azonban kemény szívvel és megtérés nélkül gyűjtesz magadnak haragot a harag napjára.”

A HÉTSZOBÁS LAKÁS avagy az ünnepnapok megszentelése

Egy régi mese szerint élt valamikor egy jólélt ember, aki hétszobás lakást épített magának. Amikor elkészült a nagyszerű lakás, jött hozzá egy szegény ember és alázatosan könyörgött: – Uram, lakásodból csak egy szobácskát adj nekem, hogy ott családommal meghúzhatom magam. – Jól van, – mondta a tulajdonos – adok neked nem is egy, hanem hat szobát, amelynek fejében lakbért sem kell fizetned, csupán az lesz a kötelességed, hogy a hetedik szobát számomra mindig tisztán tartod. Ennek a kötelességnek azonban pontosan meg kell felelned, mert amelyik pillanatban ezt elmulasztod, azonnal felbomlik közöttünk az egyezés.

Elgondolhatjuk, mennyire örült a szegény ember a váratlan és nagylelkű ajánlatnak. Gondjai, melyek addig ólomsúlyal neheztedek lelkére, megszűntek. Hamarosan beköltözött a pompás lakásba, s eleinte buzgón fáradozott övével, hogy a hetedik szobát mindig a legnagyobb rendben tartás. Ahogy azonban múltak az évek, a buzgóság napról napra hanyatlott, s többé semmi különbséget nem tettek a szobák között. Végül odáig jutottak, hogy az egész lakást saját tulajdonuknak tekintették, s vakmerőségükben azt állították, hogy az úrnak nincs joga egyetlen szobához sem.

Megbotránkozunk ennek az embernek a viselkedésén: hogy fizethet valaki a jóért ilyen gonoszsággal? Az arcátlanság és hálátlanság olyan példája ez, amelyet keveset látunk az életben... Mégis ne siessünk a kemény ítélet kimondásával, egyrészt mert Jézus azt mondta: „ne ítéletek, hogy ne ítéltessetek” (Mt 7,1), másrészt mert nem tudhatjuk, nem önmagunk felett törünk-e palcát.

Abban a szegény emberben rá kell ismernünk saját magunkra. Mi vagyunk azok a lakók, akik Isten szeretetéért és jóságáért a legrutább hálátlansággal fizetünk. Nekünk is hat napot ajándékozott az Úr, hogy azokon munkáinkat végezzük, kötelességeinket végezzük, a hetediket azonban magának tartotta fenn, hogy azon Neki szolgáljunk, Hozzá imádkozunk, nevét hálaadással dicsőítsük. Ám mi az Ő végtelen jóságával szemben hálátlanok vagyunk. Az Úr napját nem szenteljük meg, nem tartjuk tisztán, ahogy azt Ő tőlünk kívánja, hanem saját dolgainkat előbbre tartva, a Mammon-isten előtt hódolva, Teremtő Istenünkről elfelejtkezve megszenstelenítjük azt.

Vajon mit érdemelnénk e tévelygésért? Bizony méltán sújthatna minket Isten büntető ostroma. Ő azonban irgalmas és kegyelmes, aki sohasem bűneink szerint bánik velünk, hanem mint szerető Atya időt enged a megtérésre. Figyelmeztet minket botlásainkra, szerető szavával jó útra akar terelni. Örök Igéje által újból és újból int: *Megemlékezzél a nyugalom napjáról és szenteld meg azt!* Egy heti munka után pihenj meg fáradságaidtól, tápláld a lelket, mert bűnt követsz el önmagad ellen, ha tested és lelked javával nem törödsz.

Azt mondja a néphagyomány, hogy a vasárnapi harangszó alatt született gyermekek különösen szerencsések lesznek, mert az Úr lépten-nyomon megáldja őket. Vajon mi nem lehetnénk – akármelyik órában születünk is – ilyen vasárnapi gyermekek? Én hiszem azt, hogy igen! Mégpedig akkor, ha a kegyelmes Isten által nekünk adott vasárnapot igehallgatásra és lelkünk épülésére használnánk! Sz-S.G.

VALAKI ÉRTED ÁLDOZOTT

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő Egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3, 16)

A XV. században történt. A németországi Nürnberg mellett, egy aprócska faluban élt a 18 gyermekes Dürer család. Azért, hogy a családfő kenyeret tudjon tenni az asztalra, főállása mellett sok mellékállást is elvállalt. Egy napja 18 óra munkával telt. De a szegénységük ellenére és annak ellenére, hogy nem sok jóval biztatott a jövő sem, a 18 gyermek közül ketten, Albert és Albrecht nagy álmokat dédelgettek. Mindketten arról álmodoztak, hogy művészi tehetségüket majd kamatoztatni tudják. Azzal nyilván tisztában voltak, hogy apjuk egyiküket sem tudja beiskoláztatni a nürnbergi akadémiára.

Estéknént hosszú beszélgetéseket folytattak a gyermekek zsúfolt ágyukon, s a két tehetséges fiú végül egyezséget kötött. Abban állapodtak meg, hogy pénzfeladással sorsot húznak. Aki veszít, az lemegy a közeli bányába dolgozni, hogy így tartsa el a másikat, aki ezalatt az akadémián tanul. Aztán, amikor a testvér befejezte 4 éves tanulmányait, ő lesz a soron, és eltartja a másikat, amíg az szintén tanulmányokat folytat az akadémián. Eladja művészi alkotásait, vagy ha kell, ő is lemegy dolgozni a bányába.

Egyik vasárnap reggel, a templomi istentisztelet után fel is dobták a pénzermét. Albrecht nyerte meg a sorshúzást, és el is ment Nürnbergbe tanulni. A testvére, Albert pedig lement a veszélyes bányába dolgozni. A tanulmányok ideje alatt, 4 éven át ő tartotta el fivéré. Albrecht akadémiai alkotásai pedig szinte azonnal szenzációt keltettek. Rézkarcai, faragásai és olajfestményei jobbakk voltak még a tanárai munkáinál is. Mire befejezte művészeti tanulmányait, már meglehetősen sok fizetést kapott eladott munkáiért.

Amikor 4 év után az ifjú művész visszatért falujába, elismeréssel és örömmel fogadták. Egy családi vacsora után Albrecht felállt az asztal végén, hogy áldomásra emelje poharát és köszönetet mondjon testvérenek, aki önfeláldozásával tette lehetővé számára, hogy elérje célját. Így szólt: „Köszönöm, Albert testvérem, amit értem tétellel. Áldott testvérem, most rajtad a sor. Te is elmehetsz Nürnbergbe, hogy álmaidat valóra váltsd. Ezentúl én viselem gondodat.”

Mindenki várakozással fordult Albert felé. Könnyek patakzottak le az arcán, majd kezeit felemelve így szólt: „Nem, testvérem. Én már nem mehetek Nürnbergbe. Nekem már túl késő. Nézd, mit tett a kezeimmel a 4 év lent a bányában. Minden ujjamban a csont legalább egyszer összezúzódott, izületem fájnak, a jobb kezeimmel nem tudok még egy poharat se felemelni, nemhogy ecsettel vagy ceruzával finom vonalakat húzzak a festővászonra.”

(Albrecht Dürer (1471 – 1528) a reformáció korának egyik legnagyszerűbb festőművésze, grafikus, a német reneszánsz legismertebb képviselője. Ősei a Gyula melletti Ajtósról származtak, a falu nevét mint nemesi előnevet használták. „Ajtósról” németül: Tüerer, ebből lett: Dürer. A festő édesapja, Ajtósi Albrecht aranyműves 28 évesen érkezett Magyarországról Nürnbergbe, ahol a Dürer nevet vette fel.)

Azóta több, mint 500 év telt el. Ma Albrecht Dürer munkái láthatók sok híres múzeumban a világon. A reneszánsz festészet legnagyobbjaként emlegetik. Mégis nagy a veszélye annak, hogy csak művészi alkotásai ismertek, és csak kevesen tudják, hogy valaki milyen nagy áldozatot hozott érte és azért, hogy azzá lehessen, aki lett.

Egy nap, amikor Albrecht mélységes háláját akarta kifejezni testvérenek mindazért, amit érte feláldozott, gondos aprólékos-sággal és precízséggel lerajzolta testvére megdurvult, összetört kezét, amint a két tenyér összeér, és a vékony ujjak az ég felé néznek. Csodálatos rajz!

Ha ránézel e képre, ezekről a kezekekről jusson eszedbe Albert Dürer szeretete, aki feláldozta saját jövőjét, testi épségét azért, hogy a testvére sikeres lehessen. Testvére javát szolgálta, míg önmagát életfogytiglani munkára ítélte a bányában.

Van Valaki, Aki érted is feláldozta önmagát. Valaki, Aki engedte, hogy a kezeibe szöveget üssenek, hogy a tiedbe már ne kelljen. Aki szenvedett, bűnhődött, hogy neked már ne kelljen. Jézus Krisztus életét adta azért, hogy „aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”.

A Golgotán látod az Ő szeretetét: „Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az Ő sebei árán gyógyultunk meg. Őt sújtotta Isten mindnyájunk bűnéért. Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, Ő sem nyitotta ki száját” – így olvassuk Ézsaiás 53. részében.

És Ő nem egy olyan valakiért tette, aki viszonszerette Őt, – nem egy testvéreért, vagy családtagért, hanem mindazokért, akik bűnben éltek. Értünk tette ezt!

Meghalt, hogy te élhess – itt e földön, és majd egykor odaát.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő Egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz Őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen”. Adjunk hálát Istennek azért, hogy megmutatta az Ő irántunk való mérhetetlen szeretetét Fiában, Jézusban.

Albrecht Dürer már nem tudta „visszafizetni” fivére jóságát, önfeláldozását. Mi sem tudjuk eléggé megköszönni Jézus áldozatát. Nem tudunk mást tenni, csak hálaadással elfogadni, és hinni Benne. Ez a mi oldalunk: „aki hisz Őbenne”. Nincs is nagyobb öröm a mennyben, mint az őszinte, gyermeki hit Isten Egyszülött Fiában, Jézusban. „Aki hisz a Fiában, örök élete van annak”. „Akié a Fiú, azé az élet”.

AMI VOLT...

Magyarország harmadik legnagyobb tavát, a Velencei tavat kerültük meg kerékpárral szeptember első szombatján.

Június 12-én tanévzáró istentiszteleten adtunk hálát Istennek a 2015/16-os tanév minden áldásáért, eredményéért. A képen az elsősök egy csoportja.

Siklós József:
IMÁDSÁG GYERMEKEIMÉRT

Szívedre helyezem ma gyermekeim nevét.
Vigyázz a lépteikre és lelküket Te véd!
Ha támad a Sátán, hogy megrostálja néped:
nevüket átszegett kezeidbe vesséd.

Tartsd őket szorosan és örökre kezdedben.
Karom ha lehanyatlik, bízom a tiedben.
Ha csábító utakra elhajlanak Tőled,
éljék át visszavonzó, hú mentő erődöt!

Hogy minden szenvedés, baj kerülje őket el,
nem kérem Tőled, tudva: keresztünk vinni kell.
De légy számukra fény, ha rájuk borul az árny,
ha félelem riaszt és borzongat nagy magány.

Szövetséged ígérted, tartsd őket benne mind.
Ha elidegenednek, kegyelmed újra int,
hogy gyorsan visszatérve siessenek Feléd,
- Szívedre helyezem ma gyermekeim nevét.

Az idei gyülekezeti kirándulásunk úti célja Észak-Magyarország volt: Aggteleki cseppkőbarlang - Szalonna - Edelény - Rakacai víztározó. A bal oldali kép a gyönyörűen felújított Edelényi kastély bejárata előtt készült, a jobb oldali pedig a XI. századi Szalonnai Református Templomban.

A nyár elején két amerikai diákkórus (Schreiner University Choir és Heartland Youth Choir) adott emlékezetes, szép koncertet templomunkban.

AMI VOLT...

Kipróbáltuk a vizenjárást is.

A homokvárépítés mesterei

2016. július 4. és 9. között egy csodálatos hétben volt részünk – Isten kegyelméből. Sokat énekeltünk, tanultunk, játszottunk, imádkoztunk, fürödtünk, kézműveskedtünk. Sok minden hasonló volt az elmúlt évekhez képest: a helyszín (a balatonföldvári Riviera Park Hotel), az időjárás (gyönyörű időnk volt), a napirend, az esti áhítatok, a fürdőzés, a sportolás stb. De mégis más volt ez, mint a többi, hiszen nincs, és nem is lehet két egyforma tábor.

Idén 81-en voltunk együtt, ebből 49 gyermek. 6 család érkezett Erdélyből Nagykapusról. A hetünk témája is más volt, mint az eddigiek: **Tengeri történetek**, vagyis olyan bibliai történetekről tanultunk a Magyar Tenger partján, amelyekben a tenger valamiképpen előfordul. A Vörös-tengeri átkelés és Jónás története szölt hozzánk az ÓSz-ből. Majd 3 úsz-i történet példázta, miként engedelmeskedik Teremtőjének a hatalmas víz, és miként őrzi meg Isten az Övéit a bajban, a viharos tengeren is: Jézus lecsendesíti a vihart a Genezareti tavon, egy másik alkalommal megmutatja, hogy van hatalma járni a vízen, s végül Pál apostolt és társait megmenti, amikor hajótörést szenvednek a Földközi-tengeren. Biztos vagyok benne, hogy ezek után mindnyájan másként fogunk a tengerre tekinteni, mint eddig.

Heti témánk alapján készült egy remekmű is, amit elhoztunk ajándékba a gyülekezetnek: Dénes Kinga Orsolya képzőművész vezetésével készült ez a kép: Jézus lecsendesíti a vihart. Különleges technikával, az ún. nemezéléssel gyapjából készült három egész napon keresztül.

Koreai misszionárius csoport volt a vendégünk június 19-én

Harmadik alkalommal adott otthon templomunk a Kőbányán működő énekkarok találkozójának 2016. május 28-án.

JELES TÖRTÉNELMI ESEMÉNYEK Az 1956-os forradalom Kőbányán

Ebben az évben, az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulóján az ország figyelme a hat évtizeddel ezelőtti események felé fordul, országszerte megemlékeznek a hősookról és áldozatokról.

1956 őszi megélénkült a politikai élet, különösen az értelmiség és az egyetemi diákság követelte hangosan a változásokat. Az októberben megalakult MEFESZ (Magyar Egyetemi és Főiskolai Egyesületek Szövetsége) 16 pontban követelte többek között a szovjet csapatok azonnali kivonását, Nagy Imre miniszterelnökké való kinevezését, a Rákosi-korszak vezető politikusaik felelősségére vonását, a többpártrendszer visszaállítását, az alapvető szabadságjogok biztosítását, a Kossuth-címer visszaállítását, a Sztálin-szobor lebontását.

Október 23-án az egyetemisták felvonulása délután három órakor kezdődött a Petőfi-szobornál, ahol Sinkovits Imre színművész elszavalta a Nemzeti dalt, majd felolvasták a 16 pontot.

Néhány óra leforgása alatt a tüntetők száma 200 ezerre nőtt, és a néma felvonulás hangos kommunistaellenes tüntetésbe ment át. Az indulatok felszínre törtek, s megkezdődött a forradalom. A tömeg kórusban skandálta: „Nagy Imrét a kormányba, Gerőt meg a Dunába!”, „Ruszkik haza!”, „Aki magyar, velünk tart!”. Megjelentek a tüntetők kezében a lyukas zászlók – a címet kivágták –, amelyek a forradalom jelképévé váltak, hajnalra elfoglalták a rádió épületét. A forradalom átterjedt a társadalmi élet minden területére. A munkahelyeken, így a gyárakban, üzemekben, közintézményekben forradalmi bizottságok alakultak. A budapesti forradalom híre eljutott a vidéki városokba, az egyetemi központokba és a kisebb településeken egyaránt tüntetésekre, fegyveres összecsapásokra került sor. Napokig úgy tűnt, hogy a forradalom győzött, a legfontosabb követelések teljesültek.

November 4-e hajnalán a szovjet hadsereg országszerte megkezdte a magyar forradalom leverését, a főváros megszállását. A felkelőcsoportok felvették a harcot, de a szovjet tankhadosztályok, a légierő és a nehéztüzérség megállításához kevésnek bizonyultak. Egyhetes harc után Budapest romokban hevert. 3000 halott, több mint 10 ezer sebesült. 200 ezren hagyták el az országot. A szovjet fegyverek útján diadalmaskodott a szocializmus. Az 1956. október 23. és november 11. között tartó eseményeket a Kádár-rendszer *ellenforradalomnak* minősítette, s csak az 1989-es rendszerváltás után volt szabad

kimondani, hogy itt a magyar nép *forradalma és szabadságharca* zajlott!

A nemzeti függetlenségünket eltipró szovjet katonai roham napjaiban **Kőbánya** a szembenállás egyik legkitartóbb erődjeként állt ellen a túlerőnek. A fegyveres ellenállás csomópontjai az Élessaroknál, a Liget téren és a Csajkovszkij parknál voltak. Ezek a helyeken katonák és civil fegyveresek négy napig tartották állásaikat a szovjet harcokcsikkal szemben. A helyi események mementójaként kopjafák állnak a Liget téren. Az '56-os forradalom másik szomorú emlékhelye a kőbányai Kisfogház, mely 68 magánzárkát és 156 közös zárkát foglalt magában. A különálló, kétemeletes épület főként politikai foglyok bebörtönzésére szolgált. Már a Rákosi-rendszer is

végeztetett ki itt politikai foglyokat, 1956 után pedig a megtorlások időszakának fő helyszínévé vált. Itt került sor Nagy Imre, Maléter Pál, Szabó János kivégzésére is, összességében pedig több mint 200 szabadságharcos fejezte be életét e falak között. A mártírok névsora az emlékhely udvaron található Emlékfalon olvasható.

Az Új köztemető 301-es, 298-as és 300-as parcellája a magyar nemzet egyik legfontosabb történelmi emlékhelye, ahová az 1945 és az 1956 utáni törvénytelen perekben hamis vádak alapján elítélt és kivégzett politikusok, katonák, közéleti személyiségek, munkások, diákok és parasztok földi maradványait temették. Itt található a kivégzett miniszterelnök, Nagy Imre, valamint a KIE egykori titkára, Pógyor István sírja is.

A kőbányai '56-os eseményekre emlékeztető kopjafák a Liget téren.
Vilim Nándor alkotása

Márai Sándor: Mennyből az angyal
(részlet)

Nem érti ezt az a sok ember,
Mi áradt itt meg, mint a tenger?
Miért remegtek világrendek?
Egy nép kiáltott. Aztán csend lett.
De most sokan kérdik: mi történt?
Ki tett itt csontból, húsból törvényt?
És kérdik, egyre többen kérdik,
Hebegve, mert végképp nem értik –
Ők, akik örökségbe kapták –:
Ilyen nagy dolog a Szabadság?

TÁJÉKOZTATÓ

Tájékoztatjuk kedves Testvéreinket, hogy gyülekezetünkben az egyházfenntartói járulék (ajánlott) összege 2016. évben is 6.000.-Ft/fő. A Presbitérium évek óta nem emelt ezen az általa meghatározott összegben. Az a felnőtt református egyháztag, aki ezt az egy naptári évre szóló hozzájárulást - akár személyesen a Lelkészi Hivatalban, akár postai úton „sárga csekken” - befizeti, annak neve felkerül a Választói Névjegyzékre, azaz szavazati joga van esetleges Egyházközségi Közgyűlésen. Ezenkívül az illető kifejezi azt a szándékát, hogy gyülekezetünkhöz tartozik, és részt vállal annak anyagi terheiből.

AMI LESZ...

„A hit hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által” (Róm 10,17)

Az állandó alkalmainkon kívül a következő gyülekezeti eseményekre hívogatjuk a kedves Testvéreket az őszi időszakban:

- A **keddi bibliaóráinkon** a Bírak könyvének tanulmányozásába kezdünk. Arra törekszünk, hogy közelebb hozzuk minden résztvevőhöz az Ószövetség egyik különleges, nem mindig könnyen érthető darabját.
- **Folytatódik az Újhegyi misszió!** Azoknak a testvéreinknek, akiknek a távolság miatt nehéz vasárnap eljönni templomba, istentiszteletet tartunk az Újhegyen. A Szivárvány Idősek Otthona emeleti Kápolnájában minden vasárnap 16 órakor (télén 15 órakor) kezdődik az istentisztelet!
- Szeptember 18-án **hálaadó istentiszteleten** emlékezünk meg gyülekezetünk első kurátoráról, Dr. Beretzky Endréről. A 95 évvel ezelőtt elhunyt körorvos nemcsak a kőbányai emberek a testi-, hanem a lelki egészségével is törődött. Ő kezdeményezte a kőbányai református gyülekezet megalakulását és templomunk építését. Meghívott vendégeink: Kovács Róbert, Kőbánya Polgármestere, valamint a Képviselőtestület. Az istentisztelet után megkoszorúzzuk a Beretzky-emléktáblát a parókia falán. Ünnepegyünk szeretetvendégséggel zárjuk.
- A **reformáció 500. évfordulójára** szeretnénk méltóképpen készülni. 2016. október 1-től egy éven át, 2017 októberéig a vasárnap esti istentiszteleteken végigtanulmányozzuk a Tízparancsolatot, az Úri imát, majd az Apostoli Hitvallást.
- Az **V. Jótékonyági Szüreti Batyus Bált** október 21-én (pénteken) 19 órai kezdettel rendezzük meg a Nagyteremben. A jó zenéről idén is a Sungroove Zenekargondoskodik, a kitűnő hangulatról pedig minden résztvevő! Lesz játék, vidámság és tombola (1.000.-Ft/ db). A bál bevételét a templomkertben felállítandó Reformáció Emlékműre fordítjuk. Tombola-felajánlásokat szívesen fogadunk.
- Október 29-30-31-én rendezzük meg az immár hagyományossá vált **Kálvin Napokat**.
- **Október 29-én** 16 órától láthatjuk az **Árva Bethlen Kata című színdarab** előadását a Nagyteremben. Szereplők: Kökényessy Ágnes és Incze Máté színművészek. Rendező: Pozsgai Zsolt. A belépés ingyenes!
- **Október 30-án** (vasárnap) úri szent vacsora a Reformáció alkalmából.
- **Október 31-én** (hétfőn) 17 órakor ünnepi istentisztelet a Reformáció emléknapján.
- **November 1-én** (kedden) 17 órakor istentisztelet a Halottak napján.
- November 20-án (vasárnap) Varnus Xavér ad **jótékonyági orgonakoncertet** a Szent László templomban, melynek bevételével a kőbányai református templom orgonájának felújítását támogatják.
- A **gyülekezet veteményes kertje** – így nevezték régen a gyermekeket és ifjakat. A közöttük folyó munka, az Ige magvetése, valóban a legfontosabb gyülekezeti szolgálatok egyike, hiszen a ma gyermekei fognak majd – Isten kegyelméből – 20-30 év múlva a templompadban szülőkként ülni. A gyermekek a jövőt képviselik. A családunk, gyülekezetünk és nemzetünk jövője olyan lesz 20-30 vagy 50 év múlva, amilyenekké a mi gyermekeink fogják tenni. Bár látnánk szüntelen magunk előtt ezt a szent nagy célt!
- **Szeptember 1-től** a X. kerület 8 általános iskolájában és jónéhány óvodájában elkezdődött a **hittan oktatás**. Bizalommal kérjük a szülőket, hogy gondosan őrkdjenek gyermekeik erkölcsi- és hitélete fölött. Írásban kérhetik, hogy gyermekük iskolai vagy óvodai hittanórákon részt vegyen. Értékválságban szenvedő világunkban Krisztus evangéliuma örök és változhatatlan. Új hittanoktató munkatársunk Kalán Gréta, Sárospatakon végzett hittanoktató.
- Amennyiben tehetik, hozzák el gyermekeiket vasárnap 10 órakor **gyermek-istentiszteletre**, ahol énekeket tanulnak és Bibliai történetet hallanak – két csoportban (óvodás és iskolás).
- Azoknak az ifjaknak, aki 2017-ben betöltik (vagy már betöltötték) a 14. életévüket, **konfirmációi előkészítőt** tartunk. Minden szombaton 14-től 15 óráig a konfirmációi káté kérdés-feleletei mentén ismerkedünk a Szentírással, az anyaszentegyház dolgaival, a keresztyén élettel.
- A már konfirmált ifjakat szombatonként 15 órától várjuk az **ifjúság közösségébe**, ahol tovább növekedhetnek Isten ismeretében és Jézus Krisztus követésében. Azzal a reménységgel tekintünk gyermekeinkre, ifjainkra, hogy „olyanok lesznek, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja.” (Zsolt 1, 3).
- **Iratkerjesztés:** Bibliák, énekeskönyvek, keresztyén olvasmányok, gyermekbibliák gazdag választékát kínáljuk a kedves Testvéreinknek. Megvásárolhatóak a vasárnapi istentisztelet után a templom kijárata mellett Deák Tiborné Piroska néninél.

„Uram, szeretem a te házádban való lakozást, és a te dicsőséged hajlékának helyét” (Zsoltárok 26, 8)

ÁLLANDÓ ALKALMAINK

- ◆ vasárnap fél 9, 10 és 18 (télen 17) órakor istentisztelet
- ◆ vasárnap 10 órakor gyermek-istentisztelet
- ◆ vasárnap 16 (télen 15) órakor istentisztelet a Szivárvány Idősek Otthona emeleti kápolnájában
- ◆ kedden 16 (télen 15) órakor Idősek Klubja
- ◆ kedden 18 (télen 17) órakor bibliaóra a Kisteremben
- ◆ csütörtökön 18 (télen 17) órakor imaóra a Nagyteremben
- ◆ minden hónap első csütörtökén 18 órakor presbiterek órája
- ◆ minden hónap utolsó vasárnapján 10 órakor úrvacsoraosztás
- ◆ konfirmációi előkészítő szombaton 14 órától
- ◆ ifjúsági énekkar szombaton 15 órától
- ◆ ifjúsági óra szombaton 16 órától az Új Názáretben
- ◆ Baba-Mama kör szeptember 23-tól kéthetente pénteken 10 órától
- ◆ a Sztárai Mihály Vegyeskar próbái: vasárnap istentisztelet után és csütörtökön 19.30-tól

*ALKALMAINKRA SZERETETTEL HÍVUNK ÉS VÁRUNK
MINDEN KEDVES TESTVÉRÜNKET!*

A lelkeszi hivatal címe: 1105 Budapest, Ihász u. 15.

Telefon: 261-2205

Fogadási idő: hétköznapokon 9 – 13 óra között

weblapunk: www.refkobanya.hu

KŐBÁNYAI REFORMÁTUS ÉLET - 2016. szeptember
A Budapest-Kőbányai Református Egyházközség tudósítója
Megjelenik negyedévente
Felelős szerkesztő: Szilágyi-Sándor Gabriella lelkipásztor
Nyomdai munka: SZELKER Nyomda

E lap előfizetési díja vagy példányonkénti ára: tetszés szerinti adomány.